Mateřská řeč

R.D. Jiří Kaňa

Pamatuju si na akční film, kdy měla policie spadeno na jednoho špióna z rozvědky cizího státu. Několikrát jej i vyslýchali a on stále tvrdil, že nic takového není pravda, že ani tu řeč nezná. Když však jednou musel na operaci, počkala si policie v pokoji, ve kterém se tento podezřelý muž probíral z narkózy, a dočkala se: nemocný v okamžiku, kdy se probíral ze spánku do bolesti, promluvil několik vět ve vlastní řeči – a tím se i prozradil. Policisté si byli jistí, že člověk ve velké bolesti přestane hrát hru a jako malé dítě vše prozradí – i svou mateřskou řeč.

Mateřská řeč se nezapomíná. Můžeme se odstěhovat na opačný konec světa a mluvit dlouhá léta jinou řečí, přesto řeč, kterou nás naučili táta s mámou, se nezapomene nikdy. Můžeme být zranění, nemocní, ale na slova „pomoc“, „maminko“, „táto“ „díky“… se nezapomíná.

Je ale zajímavé, že to neplatí jen o rodné, mateřské řeči. Jako kněz jsem zažil už mnohokrát něco podobného s modlitbou Otče náš a Zdrávas Maria, a to u těžce nemocných. Lidé, kteří byli tak vážně nemocní a vyčerpaní, že už s nikým nemluvili a na otázky neodpovídali, se dokázali přesto všechno přidat k modlitbě, kterou jsem jim nahlas předříkával. Nebyli schopni mluvit, nic si nepamatovali, ale na tyto dvě modlitby si vždy jako zázrakem vzpomněli a dokázali se je modlit spolu se mnou.

Dá se tedy říct, že kdo se naučil tyto modlitby, už je nikdy nezapomene. Jsou to naše „mateřské modlitby“. Obracíme se při nich ke svému Otci na nebesích i ke své Matce Marii, která se za nás stále přimlouvá. A protože se modlíme, aby za nás prosila stále, teď i v okamžiku naší smrti, je dost možné, že všem těm těžce nemocným lidem právě ona – Panna Maria – vyprosila ten kousek zdravé paměti a aspoň malinko síly k tomu, aby se mohli pomodlit tyto vzácné modlitby. Tak se těmto lidem vleje do duše nová posila a naděje do jejich těžké situace.

I kdybychom se tedy chtěli modlit sebevíc zajímavě, pestře a nebo třeba vlastními slovy, nikdy nezapomeňme na tyto dvě modlitby: Otče náš a Zdrávas Maria. Jsou jako náš chleba. Někdy nám chutnají více, někdy se nám zdají být tvrdé. Ale jedno mají společné: jsou to naše mateřské modlitby, které – když se je naučíme – nám zůstanou tak hluboko zaryté v srdci, že je nikdy nezapomeneme a vzpomeneme si na ně i tenkrát, když bude úplně nejhůř a když to s námi bude třeba velice špatné.

Tarsicius

časopis pro kluky u oltáře

Objednávku lze zaslat
i elektronickou poštou
na adresu
email@tarsicius.cz
nebo na www.tarsicius.cz

Dobrovolné dary na vydávání časopisu můžete zaslat složenkou vloženou v prvním čísle časopisu nebo převodem na účet (podrobnější informace v tiráži na straně 2).

Přihláška do čtenářského klubu sv. Tarsicia

Přihlášku do čtenářského klubu sv. Tarsicia vyplní každý člen klubu ve svém časopise, odstřihne ji a odešle společně s ostatními v obálce na adresu redakce:

Tarsicius
Horní náměstí 12,
466 01 Jablonec nad Nisou

- V přihlášce zaškrtni, zda se přihlašuješ jako SAMOTÁŘ, nebo jako člen místního KLUBU.
- Zakládáte-li s kamarády KLUB, uveď jeho jméno a počet členů.
- Domluvte se, kdo z vás bude **kontaktní osoba**, tedy komu máme psát, když vám budeme něco chtít sdělit.
- Nakonec všechny přihlášky dejte podepsat panu faráři, vložte je do obálky a těšte se na odpověď!

Jakékoliv nejasnosti ochotně vyřeší Jakub Kříž na tel. čísle 608 982 545.

Milí ministranti,

o Vánocích jsme viděli malého Ježíše v náručí Panny Marie, jak ho chránila a opatrovala v Betlémě, na cestě do chrámu i při útěku do Egypta.

Vyrůstal vedle ní v Nazaretě a ona se o něho starala. Provázela ho se svatým Josefem do Jeruzaléma, když tam poprvé jako dvanáctiletý putoval.

Při pozorné četbě evangelia se s Marií setkáme v Ježíšově blízkosti při putování po Palestině, kde hlásal zvěst o Božím království. Nebylo to však pořád a všude. Ale provázela jej na křížové cestě a stála pod křížem při jeho smrti za nás.

Byla mezi apoštoly, když po Ježíšově odchodu do nebe očekávali seslání Ducha svatého. Byla to tehdy mladá církev a ona byla její Matkou. Matkou církve zůstává i dnes. A protože i my patříme do církve, je Matkou každého z nás.

Jestliže je naší Matkou, můžeme se k ní rozběhnout vždycky a se vším. Radovat se s ní, poplakat si u ní podobně, jak to děláváme u své pozemské maminky. Proto se rádi modleme: „Zdrávas Maria…“

Váš jáhen Josef

Omalovánka

Kreslí I. Fukalová

To je pěkný obrázek ze života Svaté rodiny! Ale počkejte, něco na něm není v pořádku! Najděte deset věcí, které v Ježíšově době určitě neexistovaly. Zkontrolovat si je můžete, když k této stránce přiložíte zrcátko.

Elektrická zásuvka, teploměr, lahev s dudlíkem, žehlička, žárovka, autíčko, nástěnná lampa, kniha, šněrovací boty, budík